

PIEKIELNIK (1) *sb m*

Oba e prawdopodobnie jasne (tak w piekielny).

pl [N piekielnicy. ◊ G piekielnik(o)w.] ◊ D piekielnik(o)m. ◊ [V piekielnicy.]

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII (z Cn) – XVIII w.

1. [*Mieszkaniec piekła lub podziemia, w którym przebywają dusze zmarłych; inferi (N pl) Cn:*

a. Diabeł: GDy był zawięzson ná krzyżu Pan Kryftus/ przyleciał kniemu Czárt Lelek/ ná wywiedzenie/ áby vmiał powiedzieć piekielnikom co fię z nim dzieie *PostępekPrCzart* 45, 43, 49.

W połączeniu szeregowym: Posluchaycie Niebiofá zewfzythkim okręgiem swoim/ sluchaycie fynowie ludzcy/ y piekielnicy *PostępekPrCzart* 58v.

Wyrażenie: »piekielnicy boże«: mowił do nich Lucyper wty słowá/ y co milczemy Mocarze moi á piekielnicy Boże/ o fwoie włafności Niebieskie *PostępekPrCzart* 2.

b. Dusza człowieka potępionego: Inferi...vel Antipodes. Piekielnici. *Cervus Inst* H4v.]

2. *Człowiek zły, występny, przewrotny, niegodziwiec; homo improbus Cn:* A też póspolicie táka świecka mądrość/ wżytek fwoy dowcip dobr tych świeckich doftáiąc/ ná ofzukánie y ná fzkody ludzkie obraca. Co ieft włafno piekielnikom/ ktorzy ná takim dowcipie y wárftácie záfiedli. *SkarKazSej* 658b; [Gdyfz thedy Anyiol yá [*Matkę Bożą*] mijny bidz Láfką, Myłofzierzdzym, czemuřz gij thedy czij Philippowie, grzywacze: Ianthalfowie: Pyekielnyczy, nyemynyą bidz kthorą ona yefth *ArgWykład* 39/143].

3. [*Heretyk:* Infemales/ to ieft piekielnicy/ kthorzy powiedáią że pieklá niemáfz *RodzajLutera* D3.]

Cf [PIEKIELCZYK], PIEKŁOSZCZYK